

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Tipsport.net a.s.**, se sídlem Politických vězňů 156, Beroun, zastoupen Mgr. Robertem Nešpůrkem, LL.M., advokátem se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2022, č. j. 15 Af 6/2021-79,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2022, č. j. 15 Af 6/2021-79, **se ruší.**
- II. Rozhodnutí ministryně financí ze dne 18. 1. 2021, č. j. MF-27395/2019/3902-22, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti částku 28 570 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Roberta Nešpůrka, LL.M., advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I.

Průběh dosavadního řízení

[1] Kasační stížností se žalobce domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku, kterým Městský soud v Praze zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí ministryně financí ze dne 18. 1. 2021, č. j. MF-27395/2019/3902-22.

[2] Tímto rozhodnutím ministryně financí zamítl rozklad žalobce a potvrdila rozhodnutí ze dne 12. 3. 2020, č. j. MF-27395/2019/3902-15, kterým žalovaný uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. h) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, v relevantním znění (dále jen „zákon o hazardních hrách“), a přestupku

podle § 123 odst. 1 písm. j) téhož zákona, v relevantním znění. Prvního z uvedených přestupků se měl žalobce dopustit tím, že na základě „soutěže Vegas Maraton“, kterou provozoval v období od 15. 2. 2019 do 17. 3. 2019, poskytoval účastníkům hazardní hry možnost účastnit se tzv. internetové technické hry na základě nepeněžního poukazu (tzv. „Vegas bonus“). Druhého z uvedených přestupků se měl žalobce dopustit tím, že na základě uvedené „soutěže“ v rámci internetové technické hry poskytoval u „sázek“ s využitím „Vegas bonusů“ v rozporu s § 10 odst. 1 zákona o hazardních hrách nepeněžní výhry ve formě navýšení uvedených bonusových prostředků. Za tyto přestupky uložil žalovaný žalobci pokutu ve výši 750 000 Kč a povinnost uhradit náhradu nákladů řízení v paušální výši 1 000 Kč.

[3] Žalobce provozoval v rámci internetové technické hry „soutěž“ s názvem „Vegas Maraton“. Tato „soutěž“ spočívala v tom, že za uzavření sázek v celkové výši minimálně 120 bodů denně (1 bod za každých vsazených 25 Kč, tj. minimálně 3 000 Kč denně) na internetovou technickou hru (herní automaty) po celou dobu trvání „soutěže“ získal účastník hazardní hry bonus v podobě podílu na celkové dotaci „soutěže“. Celková dotace ve výši 200 000 Kč tedy byla rozdělena mezi sázející, kteří splnili podmínku vsazení 120 bodů denně po dobu trvání „soutěže“, avšak každý z těchto účastníků získal bonusy odpovídající nejméně 5 000 Kč, a to i v případě, že by celková hodnota takto poskytnutých bonusů přesahovala celkovou dotaci „soutěže“. Poskytnuté bonusy mohli účastníci vložit do hry, přičemž peněžní prostředky na jejich základě mohli získat právě jen na základě jejich „jednorázového protočení“, tedy vložení do hry, případně vsazení vlastních finančních prostředků odpovídajících jejich hodnotě.

[4] Žalobce brojil proti rozhodnutí ministryně financí žalobou, kterou však městský soud shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[5] Městský soud se nejprve obsáhle zabýval námitkami týkajícími se žalobcem tvrzené nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, které neshledal důvodnými. Připustil, že ministryně financí nereagovala na každou dílčí námitku žalobce, přdestřela však právní názor, který popírá podstatu žalobcovy rozkladové argumentace. Městský soud tedy shledal žalobou napadené rozhodnutí přezkoumatelným.

[6] Dále se městský soud zabýval otázkou, zda lze Vegas bonusy považovat za nepeněžní vklad do hazardní hry, či zda se jedná pouze o spotřebitelskou soutěž provozovanou v souvislosti s hazardní hrou. Městský soud přisvědčil názoru správního orgánu, že se jednalo o bonusové prostředky nepeněžní povahy až do okamžiku, kdy byly splněny podmínky pro jejich přeměnu na peníze a prostředky mohly být hráči vyplaceny. Žalobce poskytl účastníkům akce Vegas Maraton bonusové prostředky, které účastníci mohli ve druhé fázi akce použít k hraní. Vegas bonusy v případě výhry generovaly pouze nové Vegas bonusy, prohra pak vedla ke snižování Vegas bonusů a jejich eventuálnímu vyčerpání. Do doby, než byly splněny podmínky pro přeměnu bonusových prostředků na peněžní prostředky, nemohlo dojít k jejich vyplacení účastníkovi hry. Byť tedy měl Vegas bonus v uživatelském prostředí podobu virtuálních peněz, jednalo se stále jen o nepeněžní prostředek přidělený žalobcem a určený k sázkám v hazardní hře. Ze strany účastníka hazardní hry nebyl krytý žádnou vlastní finanční částkou a nebylo s ním možné nakládat jako s běžnými penězi. Vegas bonusy byly tedy dle městského soudu až do okamžiku jejich vyplacení nepeněžním prostředkem určeným k sázkám v žalobcem provozované hazardní hře.

pokračování

[7] Městský soud zdůraznil, že zákaz účasti ve hře za nepeněžní prostředky směřuje k zabránění sázkám směřujícím proti zájmům účastníka. Nepeněžní sázka (tím spíše poskytnutá ze strany provozovatele) a výhry nepeněžní povahy, které účastníka opravňovaly k další účasti v hazardní hře, nesměřovaly k jeho ochraně, neboť ho motivovaly k další účasti ve hře bez vsazení vlastních finančních prostředků. Ze strany žalobce šlo o podbízení zdánlivé nezávadnosti dalšího hraní s cílem prodloužení zájmu o hazardní hru, což je v rozporu se smyslem zákona. Městský soud poukázal rovněž na to, že podmínku protočení bylo možné splnit také použitím (vsazením) vlastních finančních prostředků účastníka hry v celkové hodnotě rovnající se počtu získaných Vegas bonusů, také tím byl tedy účastník hry motivován k dalšímu pokračování ve hře za účelem splnění podmínky pro přeměnu Vegas bonusů na peněžní prostředky, což mohlo v případě prohry vyústit ve snížení jeho reálného majetku.

[8] Podle městského soudu nebylo možné přisvědčit žalobní námitce, podle níž žalovaný nepřipustně rozšířil definici hazardní hry tím, že pod ni zahrnul žalobcovu hru, která měla být spotřebitelskou soutěží. Bonusové prostředky byly nepeněžními prostředky určenými k účasti v hazardní hře, naopak nebyly hazardní hrou samy o sobě a ani se nejednalo o spotřebitelskou soutěž.

[9] Městský soud nepřisvědčil ani námitce nedostatečného posouzení materiální stránky přestupků. Odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí poukázalo na obecně známé negativní následky účasti v hazardní hře a v projednávané věci obstálo, neboť ta se nijak zásadně nevymykala těmto obecně známým skutečnostem. Efektu účasti v hazardní hře za užití Vegas bonusů si podle městského soudu žalobce jistě byl vědom. Ostatně sám v žalobě uvedl, že mu Vegas bonus nepřináší přímý zisk, ale jde o náklad vynaložený na získání a udržení zákazníků. Tím sám stanovil účel bonusu za účelem dosahování zisku. Jako profesionál v oblasti hazardních her si proto musel být vědom toho, v čem spočívá udržení zákazníků a jaké následky to pro ně může mít. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí pro něj proto muselo být zcela srozumitelné, v čem má spočívat škodlivost jeho jednání.

II.

Obsah kasační stížnosti a dalších podání účastníků

[10] Žalobce (stěžovatel) brojí proti rozhodnutí městského soudu kasační stížností.

[11] Namítá, že je rozsudek městského soudu nepřezkoumatelný, neboť aproboval nepřezkoumatelné rozhodnutí ministryně financí, které se nevypořádalo se všemi žalobními námitkami. Dle stěžovatele městský soud vyvozoval výkladem textu žalobou napadeného rozhodnutí závěry, které v něm nebyly výslovně vyřčeny, což by činit nemusel, pokud by dané rozhodnutí bylo srozumitelné a vyplývaly by z něj veškeré podstatné závěry. Stěžovatel poukazuje na to, že i městský soud připustil, že ministryně financí nevypořádala námitku nerovného přístupu při posuzování různých marketingových aktivit, a je tedy zřejmé, že její rozhodnutí nebylo přezkoumatelné.

[12] Dále stěžovatel namítá, že napadený rozsudek je nezákonný z důvodu nesprávného právního posouzení věci. Trvá na tom, že Vegas Maraton byl spotřebitelskou soutěží, nikoliv hazardní hrou. Jednalo se o marketingový nástroj, který nemohl generovat zisk, neboť bonusové prostředky poskytoval sám stěžovatel a ani v případě nesplnění podmínky

protočení zde nebyla pro účastníka hazardní hry žádná sankce. Ten proto nemohl utrpět ekonomickou ztrátu na rozdíl od případné účasti na hazardní hře na základě nepeněžního vkladu. Poskytnuté bonusové prostředky proto nebyly součástí hazardní hry, nýbrž spotřebitelské soutěže stojící vedle hazardní hry. Účelem Vegas Maratonu nebylo dosažení zisku a zákon o hazardních hrách se na něj tedy nevztahoval.

[13] Posouzení Vegas bonusu jako nepeněžního vkladu do hazardní hry bylo tedy podle stěžovatele nesprávné. I kdyby se ale o nepeněžní vklad jednalo, nebyl by tento vklad v rozporu s § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách vzhledem ke smyslu a účelu tohoto ustanovení. Jeho smyslem je chránit nepeněžitý majetek hráče a jeho rodiny, tj. zamezit případům, kdy účastník do hry po prohře peněžních prostředků vloží například svůj automobil, dům, nářadí či jiné prostředky obživy. Hraní prostřednictvím Vegas bonusů však nikdy nezasáhne do majetkové sféry účastníka, a tedy jej přímo ekonomicky neohrozí. Městský soud ani nespecifikoval, proti čemu konkrétně má být účastník hazardní hry chráněn. Komplexní výklad § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách nevede k absolutnímu zákazu nepeněžních vkladů, ale pouze těch, co majetkově ohrožují účastníka hry a jeho rodinu. Toto ustanovení naopak nechrání účastníka před opakovanou účastí v hazardní hře, neboť k tomu slouží jiné prvky právní regulace.

[14] Stěžovatel se dále vymezil proti tomu, že městský soud akceptoval zcela nepostačující posouzení materiální stránky přestupků ze strany správního orgánu. Poskytování Vegas bonusů za účelem hraní bez možnosti ztráty vlastního majetku nepovažuje stěžovatel za společensky škodlivé.

[15] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl, aby ji Nejvyšší správní soud zamítl. Dle žalovaného byl Vegas bonus přinejmenším dárkovou poukázkou na poskytnutí zboží či služeb stěžovatele, který tuto poukázku převedl na účastníka hry. Pokud tedy účastník hry následně použil poukázku jako vklad do hry, jednalo se o nepeněžní vklad. Žalovaný zdůraznil, že spotřebitelská soutěž, za kterou stěžovatel Vegas Maraton považoval, nesmí vykazovat znaky hazardní hry, tj. především její součástí nesmí být sázka. Z hlediska posouzení právní povahy hry s využitím bonusových prostředků je přitom zcela nerozhodné, jak je tato hra stěžovatelem prezentována.

[16] Žalovaný dále uvedl, že § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách nelze vnímat izolovaně, ale v kontextu ostatních ustanovení (např. odstavce 3 téhož ustanovení). Obecně je účelem omezení uvedených v § 7 zákona o hazardních hrách zajištění větší ochrany účastníků hazardní hry před nebezpečím spočívajícím ve vytvoření nebo udržování závislosti na hazardní hře. Stěžovatelův bonusový program ovšem vytváří v hazardních hrách pocit, že nevynakládají žádné vlastní peněžní zdroje a nehrozí jim tak žádná přímá ekonomická ztráta.

[17] K námitce nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že se ministryně vypořádala s veškerými rozkladovými námitkami, což potvrdil i městský soud. Žalovaný odkázal na judikaturu, dle které je zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost vyhrazeno pouze těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, které brání jeho meritornímu přezkumu.

[18] K námitce chybějící materiální stránky přestupků žalovaný uvedl, že každé porušení zákonných povinností s sebou nese jistou míru společenské škodlivosti. V napadeném

pokračování

rozhodnutí byly posouzeny všechny relevantní aspekty povahy a závažnosti přestupků a pokuta byla uložena v adekvátní výši.

[19] V návaznosti na rozsudek Nejvyššího správního ze dne 24. 11. 2022, č. j. 7 As 184/2022-28, publ. pod č. 4430/2023 Sb. NSS (všechna zde zmiňovaná rozhodnutí správních soudů jsou dostupná též na www.nssoud.cz), žalovaný uvedl, že závěry tohoto rozsudku nedopadají na nyní projednávanou věc, neboť v uvedeném případě byly účastníkům hazardní hry bonusové prostředky připisovány již za pouhou registraci. Nemuseli tedy nic vynaložit ze své majetkové sféry. Naproti tomu v nyní posuzovaném případě byly bonusové prostředky hráči poskytnuty, až pokud každý den po celou dobu „soutěže“ uzavíral sázky ve výši minimálně 120 bodů denně (1 bod za každých vsazených 25 Kč). Účast na hře tedy nebyla bezplatná. I samotné podmínky využití bonusových prostředků jsou v obou věcech stanoveny odlišně. Podmínky, za nichž byl bonus poskytován a za nichž bylo následně možné převést bonusové prostředky na peníze, excesivně motivovaly hráče k opakovaným hrám.

[20] Podle žalovaného navíc Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 24. 11. 2022, č. j. 7 As 184/2022-28, vytvořil logický paradox, který nelze odstranit legislativně technickými prostředky – nelze totiž do zákona o hazardních hrách inkorporovat ustanovení, že se zakazuje poskytovat bezplatnou účast na hazardní hře, neboť v takovém případě by se ze své podstaty nejednalo o hazardní hru.

[21] Stěžovatel v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2022, č. j. 7 As 184/2022-28, jsou plně použitelné také na nyní posuzovaný případ. Ačkoliv byl Vegas bonus na hráčské konto připsán až po splnění podmínky vsazení stanoveného denního limitu, nebyl poskytnut za prostředky uživatelů, které by musely být vynaloženy z jejich majetkové sféry. Vložené finanční prostředky byly vedle poskytnutého bonusu stále zcela k dispozici hráčům, kteří je dle své vůle v celé jejich výši mohli využít jako sázky. Vsazení stanoveného množství peněžních prostředků tak představovalo pouze jednu z podmínek pro následné bezplatné poskytnutí bonusu.

III.

Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[22] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozhodnutí městského soudu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána oprávněnou osobou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[23] Nejvyšší správní soud dále přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v mezích rozsahu kasační stížnosti a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda napadené rozhodnutí městského soudu netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[24] Nejvyšší správní soud konstatuje, že v posuzované věci je jádrem sporu otázka povahy bonusových prostředků poskytovaných jako Vegas bonus v rámci stěžovatelem pořádané akce Vegas Maraton. Zatímco žalovaný tvrdí, že tyto prostředky sloužily jako nepeněžní vklad, resp. sázka do hazardní hry, podle stěžovatele se jedná o spotřebitelskou

soutěž; zákon o hazardních hrách se tedy na daný bonus nevztahuje, a i kdyby tomu bylo opačně, nejde o porušení § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Stěžovatel vznáší rovněž námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku a nedostatečného posouzení materiální stránky přestupků, jejichž spáchání mu bylo kladeno za vinu.

[25] Obdobnou situaci se již Nejvyšší správní soud zabýval v recentním rozsudku ze dne 23. 2. 2024, č. j. 5 As 301/2022-58, v němž vyšel ze svého předchozího rozsudku ze dne 21. 12. 2023, č. j. 8 As 103/2022-59. První z uvedených rozsudků se týkal týchž účastníků řízení, kteří navíc uplatnili téměř shodné argumenty jako v nyní projednávané věci. Rovněž skutkové okolnosti obou případů jsou obdobné, rozdíl je v podstatě pouze v tom, že ve věci sp. zn. 5 As 301/2022 stěžovatel poskytoval bonusové prostředky (tzv. Vegas vstupní bonus) účastníkovi hazardní hry za první vložení peněžních prostředků na jeho uživatelské konto, zatímco v nyní posuzovaném případě byly bonusové prostředky poskytnuty za uzavírání sázek v minimální denní výši po určité období. Byť může být nyní posuzovaná praktika z těch, o nichž Nejvyšší správní soud dosud rozhodl, považována za společensky neškodlivější, neboť mohla po dané období motivovat hráče k častějšímu hraní a vyšším sázkám tak, aby splnili podmínky pro poskytnutí bonusu, na samotném charakteru daného bonusu ani na tom, že stěžovatel svým jednáním nenaplnil znaky skutkové podstaty přestupků dle § 123 odst. 1 písm. h) a j) zákona o hazardních hrách, v relevantním znění, tato skutečnost nic nemění. I v nynějším případě tedy Nejvyšší správní soud vyšel ze závěrů vyřčených v uvedených rozsudcích, neboť neshledal důvod se od nich odchýlit.

[26] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností rozhodnutí ministryně financí a napadeného rozsudku, neboť nepřezkoumatelnost rozhodnutí krajského (městského) soudu představuje vadu, k níž je zdejší soud povinen přihlédnout i bez návrhu. K otázce nepřezkoumatelnosti soudních a správních rozhodnutí se zdejší soud ve své judikatuře již mnohokrát vyjádřil (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, publ. pod č. 133/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, publ. pod č. 787/2006 Sb. NSS). Nepřezkoumatelnost může být způsobena buďto nedostatkem důvodů, o které je rozhodnutí opřeno, anebo nesrozumitelností. Nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatele o tom, jak měl krajský (resp. městský) soud rozhodnout, resp., jak podrobně by mu měl být rozsudek odůvodněn, ale objektivní překážkou, která kasačnímu soudu znemožňuje, aby ho přezkoumal (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, a ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35). Přezkoumá-li krajský (či městský) soud rozhodnutí žalovaného správního orgánu, které pro chybějící odůvodnění nebylo přezkoumání vůbec způsobilé, zatíží vadou nepřezkoumatelnosti i své rozhodnutí (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2007, č. j. 5 Afs 115/2006-91, či ze dne 27. 1. 2021, č. j. 7 As 222/2019-45).

[27] V posuzované věci městský soud žalobou napadené rozhodnutí přezkoumal a dospěl k závěru, že se jedná o rozhodnutí přezkoumatelné, byť byly některé stěžovatelem uplatněné námitky vypořádány pouze implicitně. Ačkoliv je nutné připustit, že je rozhodnutí ministryně financí na hranici přezkoumatelnosti, Nejvyšší správní soud s názorem městského soudu ohledně přezkoumatelnosti tohoto rozhodnutí souhlasí. Ministryně financí sice nereagovala výslovně na každou z dílčích rozkladových námitok, nicméně postavila proti nim právní názor, z něhož je alespoň v základních rysech zřejmé, proč stěžovatelským námitkám nepřisvědčila.

pokračování

[28] Není pravdou, že by městský soud připustil nevypořádání rozkladové námitky nerovného přístupu při posuzování marketingových aktivit, jak uvádí stěžovatel. Městský soud pouze konstatoval, že na tuto námitku ministryně financí nereagovala výslovně, což ovšem nepřezkoumatelnost jejího rozhodnutí nezakládá. Městský soud stěžovateli vysvětlil, že porovnávání Vegas bonusu se skutečnými spotřebitelskými soutěžemi, které se na první pohled od povahy bonusových prostředků určených k účasti na hře liší (stěžovatel odkazoval na praxi, při níž se spotřebitel účastnil soutěže o ceny na základě nákupu zboží či služeb), se mýlí s předmětem řízení, přičemž proti této argumentaci se stěžovatel ani konkrétním způsobem nevymezil. Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že napadený rozsudek je přezkoumatelný stejně jako žalobou napadené rozhodnutí ministryně financí.

[29] Stěžejní otázkou posuzované věci je povaha Vegas bonusu. Stěžovatel namítá, že Vegas bonus není nepeněžním vkladem do hazardní hry, ale prostředkem poskytovaným v rámci spotřebitelské soutěže. I kdyby však nepeněžním vkladem byl, neporušoval by smysl a účel § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách. V tomto ohledu Nejvyšší správní soud připomíná, že stěžovatelovo přestupkové jednání mělo spočívat právě v porušení povinnosti stanovené tímto ustanovením, tj. povinnosti nepřijímat nepeněžní vklady a sázky, a v porušení povinnosti nevyplácet nepeněžní výhry (§ 10 odst. 1 zákona o hazardních hrách).

[30] Smysl a účel § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách posuzoval Nejvyšší správní soud již ve zmiňovaném rozsudku ze dne 24. 11. 2022, č. j. 7 As 184/2022-28, v němž se zabýval problematikou tzv. Benefit bodů, které provozovatel hazardních her poskytoval za registraci na jeho webových stránkách a které bylo možné použít coby „sázky“ v rámci internetových hazardních her. Nejvyšší správní soud v uvedené věci dospěl k závěru, že se *„v případě „uplatnění“ Benefit bodů za účelem účasti na hazardní hře jedná o poukaz, a tedy o závazek bezplatného poskytnutí služby ze strany provozovatele hazardní hry, touto službou není nic jiného než samotné umožnění účasti na hře. Bezplatnému umožnění účasti na hře tudíž jako podmínka nepředchází žádné sázejícím poskytnuté plnění z majetkové sféry sázejícího nebo třetí osoby. Sázející se naopak v takovém případě hry účastní zcela bezplatně, a to v rozsahu umožněném provozovatelem hazardní hry.“* V případě hry na základě Benefit bodů se tedy nejednalo o účast na hazardní hře ve smyslu zákona o hazardních hrách, jelikož chyběl základní definiční znak v podobě vložení sázky sázejícím.

[31] Na rozdíl od nyní posuzované věci tyto Benefit body nebyly podmíněny uzavřením vlastních sázek. Body Vegas bonusu naproti tomu účastník hry získával skutečně pouze poté, co ve stanoveném období vsadil každý den alespoň 3 000 Kč (tj. 120 bodů denně, kdy se každých vsazených 25 Kč rovnalo jednomu bodu). Jak již bude podrobně vysvětleno níže v tomto rozsudku, navzdory tomuto rozdílu jsou závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2022, č. j. 7 As 184/2022-28, uplatnitelné i v nynější věci, kdy se posuzuje povaha bodů získaných až po uzavírání sázek z vlastních finančních prostředků po určité období (srov. výše uvedené rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2023, č. j. 8 As 103/2022-59, a ze dne 23. 2. 2024, č. j. 5 As 301/2022-58). Právní posouzení i v dané věci tedy z uvedeného rozsudku vychází.

[32] Ustanovení § 7 zákona o hazardních hrách stanoví omezení týkající se provozování hazardních her. Podle jeho odstavce 4 se v rámci hazardních her provozovateli zakazuje *„přijímat nepeněžní vklady nebo sázky“*. Podle důvodové zprávy právní úprava *„přistoupila i k zákazu nepeněžitých vkladů a sázek, a to z důvodu zajištění větší ochrany účastníků hazardní*

hry (např. patologický hráč vloží hmotný majetek, často za neadekvátních podmínek)“ – viz sněmovní tisk č. 578/0, důvodová zpráva, II. zvláštní část, k § 7, 7. volební období, 2013-2017, digitální repozitář, www.psp.cz. V souladu s obecným cílem zákona je však ochrana účastníků hazardní hry obecná, neboť i „běžnou“ účast na hazardní hře lze považovat za rizikovou, byť neskýtá taková společenská rizika jako patologické hráčství (nález Ústavního soudu ze dne 7. 9. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 56/10).

[33] Účelem § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách však není zakázat poskytování bonusových plnění provozovatelem hazardní hry. Tím totiž *„nedochází k zásahu do nepeněžitých aktiv účastníka hazardní hry či třetích osob, natož k újmě na majetku způsobené kompulzivním patologickým hraním“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2022, č. j. 7 As 184/2022-28, bod [37]). Zákaz upravený v citovaném ustanovení tedy míří toliko na ochranu majetkové sféry účastníka hazardní hry a dalších osob.

[34] Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách se hazardní hrou rozumí *„hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost“*.

[35] Podle § 4 odst. 1 písm. c) téhož zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2023 [nyní § 4 písm. c)], se pro účely právní úpravy hazardních her rozumí vkladem *„jakékoliv plnění opravňující k účasti na hazardní hře, které představuje zejména jedna nebo více sázek, nebo další plnění stanovená provozovatelem, která kromě sázky opravňují účastníka hazardní hry k účasti na hazardní hře“*, a sázkou podle písmene d) téhož ustanovení *„sázejícím dobrovolně určené nevratné plnění, které bude porovnáváno s výsledkem hazardní hry“*.

[36] Nejvyšší správní soud ve zmiňovaném rozsudku ze dne 21. 12. 2023, č. j. 8 As 103/2022-59, uvedl: *„Sázky jsou tedy zákonem o hazardních hrách vymezeny jako druh vkladů, které sázející poskytuje dobrovolně za účelem účasti na hazardní hře. Jak plyne z rozsudku SYNOT TIP, společnou charakteristiku vkladů představuje plnění poskytované jinou osobou provozovateli hazardní hry za účelem účasti na hazardní hře. Sázky i ostatní vklady jsou tedy zákonem o hazardních hrách vymezeny mimo jiné jako plnění. Což je pojem, který je třeba vykládat s ohledem obsah, který mu náleží v soukromém právu. Plnění coby předmět závazkových právních vztahů musí mít především majetkovou povahu (§ 1722 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku). Majetková povaha plnění přitom vyjadřuje jeho ocenitelnost penězi, tedy schopnost být předmětem směny v soukromém či ekonomickém smyslu. A jelikož je právě vložení sázky sázejícím základním znakem hazardní hry, nemůže se v případě hry provozované na základě takových bonusových prostředků jednat o hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. V případě uplatnění bonusu za účelem účasti na hazardní hře se jednalo o poukaz – tedy závazek bezplatného poskytnutí služby ze strany provozovatele hazardní hry. Touto službou pak nebylo nic jiného než samotné umožnění účasti na hře. Hry na základě bonusových prostředků se hráč účastnil zdarma a bonus představoval pouze způsob určení rozsahu této bezplatné účasti.“*

[37] Obdobně jako v uváděných rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2023, č. j. 8 As 103/2022-59, a ze dne 23. 2. 2024, č. j. 5 As 301/2022-58, i v nyní posuzované věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že povaha bonusu vylučuje, aby byly tyto prostředky poskytovány jako vklad či sázka do hazardní hry, neboť ani v tomto případě nešlo o vložení plnění ze strany hráče. Proto je nesprávný závěr městského soudu, že

pokračování

účastník použitím bonusových prostředků hrál reálnou hazardní hru, byť v tu chvíli bez vsazených vlastních peněžních prostředků.

[38] Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel neumožnil účast na hazardní hře na základě nepeněžního vkladu – účastníkem vložené sázky, které mu umožnily získat bonus, byly výhradně peněžní; těmito sázkami se hráč účastnil hry za běžných podmínek a nad rámec toho, při splnění podmínky uzavírání minimální výše sázek po stanovené období (a dalších stěžovatelem stanovených podmínek), mu byly bezplatně poskytnuty bonusové prostředky, přičemž pokud účastník použil tyto prostředky ke hře, nejednalo se o sázku, a tím pádem se nejednalo ani o hazardní hru, jak ji definuje zákon o hazardních hrách. Případnou prohrou bonusových prostředků nebylo nijak zasaženo do nepeněžních aktiv hráče a bonusové prostředky nemohly způsobit újmu na jeho nepeněžitém majetku, jelikož nepocházely z jeho majetkové sféry. Samy o sobě nemohly způsobit újmu ani na jeho peněžitém majetku, neboť i pokud hráč zvolil pro zpeněžení těchto bonusů „protočení“ svých vlastních finančních prostředků odpovídajících hodnotě daného bonusu a všechny tyto vlastní prostředky prohrál, na oplátku získal stejnou částku právě zpeněžením bonusu. Výsledek této samotné „transakce“ tedy pro něj byl nejhůře neutrální.

[39] Jak již bylo konstatováno, na tomto závěru nic nemění ani to, že na rozdíl od věci posuzované rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2022, č. j. 7 As 184/2022-28, musel v nynějším případě účastník hry, aby mu byly bonusové prostředky poskytnuty, „prosázet“ stanovené množství peněžních prostředků. Nejvyšší správní soud skutečně nepochybuje o možném negativním vlivu takové praxe na některé hráče, nedošlo však k přijetí nepeněžního vkladu do hazardní hry ani k následnému vyplacení nepeněžní výhry u takové hry. Stejně tak na povaze Vegas bonusu nic nemění ani skutečnost, že k jeho vyplacení mohlo dojít až po „protočení“ bonusových prostředků, a to též vsazením jim odpovídajících peněžních prostředků hráče. Za rozhodující Nejvyšší správní soud považuje to, že hráčem vložené peněžní prostředky nebyly použity k úhradě Vegas bonusu, a bonusové prostředky tedy nebyly hráči připsány za protiplnění z jeho majetkové sféry. Bonusové prostředky byly poskytnuty navíc vedle peněžních prostředků vložených hráčem. Nelze tedy přisvědčit argumentaci žalovaného, že závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2022, č. j. 7 As 184/2022-28, nejsou pro nyní posuzovanou věc použitelné. Prosázení stanoveného množství peněžních prostředků bylo jen jednou z podmínek bezplatného načtení bonusu vedle například uvedení osobních údajů při registraci na webových stránkách stěžovatele nebo přijetí pozvánky k akci Vegas Maraton.

[40] Obdobně je třeba nahlížet i na výklad § 10 odst. 1 ve spojení s § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, jehož porušením byl stěžovatel taktéž shledán vinným. Podle tohoto ustanovení *„předmětem výhry hazardní hry, s výjimkou věcné loterie, okamžité loterie, doplňkové loterie a tomboly, mohou být pouze peněžní prostředky“*. Dle důvodové zprávy je třeba *„za výhry považovat vše, co poskytuje provozovatel hazardní hry účastníkovi na základě náhody nebo neznámé okolnosti, kterou musí provozovatel předem stanovit v herním plánu“* (viz sněmovní tisk č. 578/0, důvodová zpráva, II. zvláštní část, k § 10, 7. volební období, 2013-2017, digitální repozitář, www.psp.cz).

[41] Z toho vyplývá, že výhra může být poskytnuta pouze na základě účasti v hazardní hře. Nejvyšší správní soud však výše dospěl k závěru, že v případě hry prostřednictvím Vegas bonusu se nejednalo o hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách

vzhledem k absenci základního znaku hazardní hry – vložení sázky sázejícím. Nelze tak ani na účastníkem získané bonusové prostředky pohlížet jako na výhru ve smyslu § 10 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Jedná se opět jen o další prostředky k bezplatné účasti na hře poskytované stěžovatelem.

[42] Stěžovatelovo jednání tedy nelze posoudit jako porušení povinností stanovených v § 7 odst. 4 a § 10 odst. 1 zákona o hazardních hrách, a tudíž je nelze posoudit ani jako přestupky podle § 123 odst. 1 písm. h) a j) tohoto zákona, v relevantním znění. Jeho jednání nelze pod uvedené skutkové podstaty přestupků podřadit. Je tedy nutné přisvědčit stěžovateli, že výklad podřazující poskytování bonusů k účasti na hře pod § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách byl příliš extenzivní.

[43] Stěžovatel v kasační stížnosti dále předestřel, že Vegas bonus (resp. spíše Vegas Maraton) není hazardní hrou, jelikož naplňuje znaky spotřebitelské soutěže ve smyslu § 2 odst. 1 písm. v) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. Vzhledem k již vyřčenému závěru, že Vegas bonus nepředstavoval vklad či sázku ze strany hráče, a tedy se při hře o tyto bonusové prostředky nejednalo o hazardní hru, pročez stěžovatel nemohl spáchat přestupky, které mu byly kladeny za vinu, je již pro posuzovanou věc zcela irelevantní, zda lze posuzovanou akci považovat za spotřebitelskou soutěž. Touto otázkou se tedy Nejvyšší správní soud nezabýval.

[44] Pro úplnost Nejvyšší správní soud i v nynější věci uvádí, že podle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, účinného do 31. 12. 2016 (dále jen „zákon o loteriích“), správní soudy posuzovaly obdobné „poukazy k účasti na hře“, tzv. promotikety, jako vklady do hry ve smyslu § 1 odst. 8 zákona o loteriích a sázející se na jejich základě účastnil loterie stejně jako na základě vsazené částky (srov. rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2016, č. j. 30 Af 59/2014-71, ze dne 17. 5. 2018, č. j. 30 Af 107/2016-153, a ze dne 7. 6. 2018, č. j. 30 Af 109/2016-125, či rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2020, č. j. 9 As 270/2018-55, a ze dne 15. 4. 2020, č. j. 10 As 219/2018-62). Otázkou, zda byl promotiket vkladem za předchozí právní úpravy, se správní soudy fakticky nezabývaly, neboť tento závěr správního orgánu nebyl žalobci zpochybňován. Soudy navíc tyto závěry vyslovily v souvislosti s jiným deliktním jednáním, a to v souvislosti s porušením povinnosti poskytnout hráči možnost výplaty vložených finančních prostředků převyšujících hodnotu vsazených částek za odehrané hry (§ 17 odst. 3 zákona o loteriích). Takové jednání však v nyní posuzované věci stěžovateli za vinu kladeno není.

[45] Uvedené závěry o povaze promotiketů coby vkladů ostatně nelze bez dalšího přenést na nyní účinnou právní úpravu. Zákon o loteriích totiž, na rozdíl od nyní účinného zákona o hazardních hrách, neobsahoval definici vkladu či sázky. Jeho zmiňovaný § 1 odst. 8 definoval toliko účastníka loterie a o vkladu (sázce) hovořil pouze v rámci této definice. Účastníkem loterie nebo jiné podobné hry mohla být *„jen fyzická osoba, která dovršila 18 let věku a která v souladu s herním plánem uhradí vklad (sázku) provozovateli předem, a to v hotovosti nebo bezhotovostně“* (důraz přidán). Podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích přitom byla loterií nebo jinou podobnou hrou *„hra, jíž se účastní dobrovolně každá fyzická osoba, která zaplatí vklad (sázku), jehož návratnost se účastníkovi nezaručuje“* (důraz přidán). Oproti tomu zákon o hazardních hrách vklad i sázku definuje v § 4, přičemž Nejvyšší správní soud již výše vyložil, že právě tyto definice zde přezkoumávané bonusové prostředky nenaplnují.

pokračování

[46] Nejvyšší správní soud též dodává, že nepřehlédl snahu žalovaného dosáhnout překonání právního názoru vysloveného v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2022, č. j. 7 As 184/2022-28, nicméně ani v nyní posuzované věci neshledal důvod, aby se od závěrů uvedených v citovaném rozsudku odlišil či věc postoupil rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu podle § 17 odst. 1 s. ř. s. Podle žalovaného sedmý senát vytvořil svým rozsudkem logický paradox, který nelze odstranit legislativně technickými prostředky, neboť – jednoduše řečeno – nelze do zákona o hazardních hrách inkorporovat ustanovení zakazující například bezplatnou účast na hazardních hrách, protože by se v takovém případě již ze své podstaty nejednalo o hazardní hru, a škodlivé poskytování bonusových prostředků je tak zcela nepostižitelné. Na tuto argumentaci žalovaného již Nejvyšší správní soud odpověděl v rozsudku ze dne 21. 12. 2023, č. j. 8 As 103/2022-59 (bod [60]), přičemž od vysloveného názoru soud ani nyní nemá důvod se odchýlit: *„K tomu Nejvyšší správní soud konstatuje, že z rozsudku SYNOT TIP rozhodně nevyplyvá, že by zákonodárci doporučoval případně přijmout ustanovení zakazující ‚bezplatnou účast na hazardní hře‘. Je z něj totiž zřejmé, že účast na hře prostřednictvím bonusových prostředků zákonnou definici hazardní hry nenaplňuje. NSS v rozsudku SYNOT TIP pouze vyjádřil možnost, že by zákonodárce do budoucna vyjádřil svůj legitimní závěr ‚postihovat uvedené formy podpory hazardního hraní‘ (viz bod 53 citovaného rozsudku). Jednalo by se tedy o možné omezení využití marketingových nástrojů na podporu hraní hazardních her, kterými mohou být i různé hry či soutěže pořádané souběžně s hazardní hrou za marketingovými účely, jako je tomu v případě posuzovaných herních bonusů.“*

[47] Stěžovatel se v kasační stížnosti vymezil proti dostatečnosti posouzení materiální stránky spáchaných přestupků ze strany městského soudu, potažmo ministryně financí. Nejvyšší správní soud konstatuje, že podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, je přestupkem *„společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin“*. Znaky přestupku jsou stanoveny zákonem, přičemž přestupek je vymezen materiálním a formálním znakem, které musí být naplněny současně. Pokud tedy Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nebyla naplněna ani formální stránka přestupků, nemá smysl zabývat se tím, zda bylo dostatečně posouzeno naplnění jejich materiální stránky.

IV.

Závěr a náklady řízení

[48] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. tedy zrušil rozsudek městského soudu. Jelikož by městský soud, vázán názorem Nejvyššího správního soudu, mohl žalobě pouze vyhovět a vrátit věc žalovanému, rozhodl Nejvyšší správní soud současně o zrušení rozkladového rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení [§ 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. za přiměřeného použití § 78 odst. 4 s. ř. s.]. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným v tomto rozsudku [§ 110 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 78 odst. 5 s. ř. s.], který lze shrnout takto: Vegas bonus poskytnutý na základě akce Vegas Maraton nelze považovat za vklad či sázku, a tím pádem při účasti na hře na jejich základě nejde o hazardní hru. Poskytnutí těchto bonusových prostředků a jejich případné navyšování při hře nenaplňuje skutkovou podstatu přestupků podle § 123 odst. 1 písm. h) a j) zákona o hazardních hrách.

[49] Podle § 110 odst. 3 věty druhé s. ř. s. rozhodne Nejvyšší správní soud v případě, že zruší podle § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. rozhodnutí žalovaného správního orgánu,

o nákladech řízení o kasační stížnosti i o nákladech řízení před krajským (městským) soudem. Stěžovatel měl ve věci úspěch a podle § 60 odst. 1 s. ř. s. mu přísluší vůči neúspěšnému žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.

[50] Stěžovatel v řízení před městským soudem uhradil soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a v řízení před kasačním soudem poplatek ve výši 5 000 Kč. Dále vynaložil náklady na své zastoupení. V řízení před městským soudem i před Nejvyšším správním soudem byl zastoupen advokátem Mgr. Robertem Nešpůrkem, LL.M., proto mu náleží náhrada nákladů spojených s tímto zastoupením. Pro určení její výše se použije v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Náklady stěžovatele na zastoupení v řízení před správními soudy spočívají v částce odpovídající odměně advokátovi ve výši 5 x 3 100 Kč za pět úkonů právní služby, tj. za převzetí a přípravu zastoupení, sepsání žaloby, účast na jednání před městským soudem dne 13. 10. 2022, sepsání kasační stížnosti a sepsání repliky ze dne 21. 2. 2023 [§ 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu], v paušální náhradě hotových výdajů advokáta ve výši 5 x 300 Kč za tyto úkony (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu) a v částce odpovídající DPH 21 %.

[51] Celkem tedy přísluší stěžovateli náhrada nákladů řízení ve výši 28 570 Kč. K jejímu uhrazení stanovil Nejvyšší správní soud žalovanému přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 8. března 2024

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu